

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Reflexio XI. Argumentvm Historicvm VII. Maxime Ex Hübnero Pro Primatu
Rom. Pont. Sunt Dexteræ Excelsi Opera Post Seculum VII. Orbi Exhibita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

ta etiam hodie numeramus millia, ut nihil dicam de Præfibus, Abbatibus & Præsidibus aliis vel Clericorum vel Monachorum in tota Hierarchia Ecclesiastica, quod hercle instar perpetui miraculi jure merito admiramur & obstupescimus: non enim nisi divini digiti, aut brachii, seu dexteræ excelsi opus hoc esse censuerunt omnes illi, qui Statum Hierarchicum & Politicum probè sibi perspectos habuerunt: homines quippe suæmet natura liberi, præsertim in sublimiori gradu constituti, abhorrent plurimum à majorum dominorum jugo seu potestate. Reges idcirco etiam constanti didicerunt experientia, nihil difficilius esse, quàm amplissima & spatiosissima regere regna. Id etiam nôrunt omnes, hominum vires longissimè superare & excedere, pluribus Seculis non uni duntaxat, sed plurimis simulque diversis atque divisis populis unum imperare Imperatorem. Quod si igitur Romanus Pontifex imperavit jam per multa Secula Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, verbò, universæ Ecclesiæ per Imperia, Regna & Provincias diversissimas divisæ, hoc si quis *Dexteræ Excelsi* opus esse negaverit, talem ego non sanæ mentis hominem, sed bardum dixerim. Atque hoc ipsum novæ Reflexioni & argumento novo sternit viam ac campum: fit igitur

REFLEXIO XI.

ARGUMENTVM HISTORICVM VII. MAXL
ME EX HÜBNERO PRO PRIMATU ROM. PONT.
SUNT DEXTERÆ EXCELSI OPERA POST
SECULUM VII. ORBI EXHIBITA.

Repeto verba millies repetenda: si Romanus Pontifex imperavit per multa jam Secula Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis &c, verbo universæ Ecclesiæ, per Imperia, Regna & Provincias diversissimas divisæ, hoc si quis

quis *Dextera Excelsi* opus esse negaverit, talem ego non sanæ mentis hominem, sed bardum dixerim. Quin hoc ipsum negari minime sustinebunt amici Hübneriani, si tomulos sibi admodum pretiosos lustrabunt, in quibus Hübnerus diversis affirmat paginis, non obscuris divinæ potentiae signis ac miraculis non minus post Seculum VII, quam antea fulsisse, & Episcopatus suos illustrasse Viros Apostolicos nullius alterius, quam Romani Episcopi Supremæ Potestati subjectos. Quod ne jactantius, quam verius dicere videar, percurramus perfunctorie tantum post sextum etiam Seculum Episcoporum aliquot Germanicorum in Divorum Catalogum relatorum, & ab ipso Hübnero laudatorum Seriem. Vide hanc in rem jam enarrata superius exempla partim in Serie triplici Archiepiscoporum, partim etiam in Reflexione VII. &c.

Prænotandum hinc, Hübneri tomulos denuo typis impressos, (quod probe nunc primum adverti,) non constare iisdem paginarum numeris, quibus constant tomuli pridem impressi: hujus proin rei monitum volo Lectorem Benevolum, ne errorem irrepsisse putet, ubi error non est. Cæterum tamen rei veritatem, & ut ajunt, substantiam, satis indicabunt facta sequentibus numeris contenta.

SECULO VII.

Hübner pag. 27. Tom. 8. S. Rupertus agonis sui præsciis Vates puellam mutam beneficio linguæ donavit. Teneræ ætatis prolem vivis restituit. Abbati Baderico post fata jam sua apparuit dicens: quando lucerna mea exstinguetur, civitas ista subvertetur.

S. Lambertus Ultrajectensis Episcopus à Dodone Plectrudis pellicis fratre occisus, à Deo mirè vindicatur: ficarii namque mox mortui, Dodo autem toto corpore cœpit putrescere & olerre pessimè, ut hanc ob rem in Mosam fuerit demersus. *Hüb. pag. 872. Tom. VII.*

Pag. 374. tom. VII. S. Toffo Episcopus Augustanus miraculo illustratus est cereo: cereus namque hic ingruente nocte coepit sua sponte ardere, aurora autem superveniente quotidie est extinctus, nulla tamen sui parte diminutus.

Pag. 157. tomul. VII. D. Kilianus à Benedicto II. Pont. missus Franconibus Apostolus, Gosbertum Ducem, adulterum publicum in viam virtutis reduxit. Geylana adultera ob hoc Kiliano irata subornavit sicarios, qui è mediò tollerent virum sibi molestissimum: eosdem verò sicarios omnes evidenti miraculo punivit Deus scelerum vindex.

Pag. 869. tom. VII. Joannes I. Leodiensis Episcopus cognomento Agnus, ob innocentiam suam hoc glorioso nomine appellatus, agros suos ipse coluit, & lucrum exinde collectum in pauperes distribuit: unde vir nec Joanni notus dixit: *labor tuus & elemosynæ tuæ ascenderunt in memoriam in conspectu Dei. Actor. Io, v. 4. eris deinceps Episcopus Ultrajecti.* Comparans itaq; sese asinæ Balaami Joannes recepto baculo suo dixit: *si vera dicis, baculus hic meus fructum feret.* Et continuò floruit virga priùs arida; unde versus:

Per stimuli florem, tulit agri cultor honorem.

Pag. 307. tom. VII. S. Amandus Argentoratensis Episcopus Baptismatis flumine abluens Sigebertum Dagoberti I. Francorum Regis filium, audiit ex infantis, non nisi 6. hebdomades nati ore hanc vocem articulatè pronuntiatam: *Amen.*

Pag. eadem. S. Arbogastus S. Amandi Successor Sigebertum Regis Dagoberti filium, in venatione à furioso equo occisum, vitæ beneficio donavit, aliis miraculis etiam clarus.

Pag. 309. eod. tom. D. Florentius Dagoberti I. Regis filiam Rothildin simul cæcam & mutam miraculò docuit loqui & videre,

SEculo IX.

Pag. 980. tom. VII. Bertholdus Monasteriensis Episcopus *recitatis novis Lytanis* tumefactarum linguarum malo gravissimo idoneum invenit remedium, postquam Medici de remedio desperarunt,

Pag.

Pag. 929. & seqq. D. Ansgarius Archiepiscopus Bremensis doctus & probus, Danorum, Suecorum & Norvvegorum Apostolus, vaticiniis clarus de Christo Evangelium explicavit.

Pag. 932. & seqq. tom. 8. S. Rembertus Archiepiscopus Bremensis an. 865, &c vixit miraculis clarissimus: nam Remberti mandato fluctus maris continuo fuerunt sedati. Paraliticos obvios sanavit. Energumenos demoniis liberavit. Ipso presente, & nemine manum admovente captivi catenis suis & vinculis fuerunt liberati. Paucis multa comprehendit hoc ejus elogium:

Dat claudis gressum, salvat quoque damone pressum,
Dum mare perfulcans prece placans æquoris undas,
Captum solvit equo, reddit sua lumina cæco.

Miraculorum ab eodem patratorum omnium maximum videtur illud, quod vidit villa Nordvvide: nam Normannis eam in villam irrumpentibus, S. Archiepiscopus instar Moysis flexis genibus, & erectis manibus oravit: orante autem ipso pauci illius villæ inquilini Normannorum 1077. occiderunt. Monticulus, cui insistebat Rembertus, ab eo tempore, etiam rigente hyeme servavit flores. Saxum quoque, cui fessas orando manus imposuit Vir Sanctus, digitorum omnium vestigia posteris videnda servavit.

SECULUM X.

Pag. 940. tom. VIII. Hogerus qualis fuerit Bremæ Archiepiscopus, hic indicat versus.

Sanctus & electus fuit Hoger septimus.

Cadaver ejusdem post 100. annos ex sepulchro non absque prodigio auffugisse creditum est.

Pag. 941. eod. tom. B. Unno Archiepiscopus Bremensis Suecorum & Danorum Apostolus ardentissimus, Normannos Ecclesiæ Bremensi flammis subdere non verentes miraculoso vento vidit divinitus fugari.

Pag. 780. tom. III. Poppo B. Unnonis in Dania laborum fortius, ut Suen Ottonem Danorum Regem ad Aras Christianas reduceret, rogavit Deum signum miraculosum: persoluta oratione ardentibus induit manicas, & vestem piceam, atque hæc absque ullius membri læsione flammis est consumpta: manus etiam triumpharunt integræ; unde secuta est conversio multorum ad Christum.

Pag. 378. tom. VII. D. Udalrico Episcopo Augustano jam an. 910. tum Romæ prædixit præsentis Romani Pontifex Augustanam Mitram, vaticinio ritè impleto: nam Udalricus an. 923. creatus Augustæ Episcopus miraculis pluribus fuit conspicuus: inter miracula veniunt numeranda victoria mirabilis contra Hunnos reportata, & perpetua Diocesis Augustanæ adversus glires immunitas.

Pag. 429. tom. VII. D. Conradus Constantiensis Episcopus Einsidlensem Basilicam consecraturus, duxit secum D. Udalricum, ubi divinitus consecrari vidit eandem Basilicam, voce cœlesti id miraculum omni præsentis populo testante, & D. Episcopum ne iteraret consecrationem, absterrente.

Pag. 431. tom. VII. D. Gebhardus Constantiensis Episcopus Romam profectus redux secum retulit caput D. Gregorii Pont. Ad Padum fluvium dum pervenit, vidit undas in utramque ripam effusas: cum nihilominus adversus aquas eundo luctaretur vir Dei, virtute Reliquiarum in partes abiit Padus instar Jordanis, præbens siccum Episcopo transitum.

Idem Gebhardus conditor Monasterii Petershusani brevi moriturus præcepit, ut cadaver suum Petershusii sepulchro conderetur: Constantienses verò cum in æde cathedrali idem corpus sepelire pararent, sandapila loco moveri minimè potuit. At dum Petershusani bajuli feretro humeros supponere cœperunt, idem nullo negotio potuit elevari & portari in locum testamentò præscriptum. Imò cum Monasterio imminerent, columba cœlestis feretro insidere stupentibus cunctis est visa. *Pag.*

Pag. 420 tom. IV. D. Adalbertus Romæ confirmatus Pragen-
fium Episcopus diversis omnino inclaruit miraculis : cùm enim
auro & argento destitutus nautum non posset solvere iis, qui trans
fluvium Albim Episcopum navigiò vexerant, coactus est de-
tractos pedibus calceos avaris concedere. Verùm his, cùm etiam
doctrinam Evangelicam sprevisent, ita meritò maledixit, ut
hodie etiam ibidem incolæ cogantur pati defectum panis quoti-
diani singularem.

Idem & Romæ & in Bohemia eodem tempore replicatio-
tionis beneficio visus est.

Eodem D. Adalberto inter Romanos agente, cùm Strachi-
quas Bohemorum Ducis frater interea Episcopi munus ambiret
maximè, & jam instar Episcopi ad aram facere pararet, justo
Dei iudicio dæmoni est traditus.

SECULUM XI.

Pag. 670. D. Conradus Martyr dum à Trevirensibus in Ar-
chiepiscopi Sedem non admittitur, quin ad explorandam Dei
ea super re sententiam, iterum iterumque præsentissimæ mortis
periculo exponitur, inter manifesta miracula vivus servatur diu,
& denique lethali vulnere è medio sublatus miraculis lucere non
destitit.

Pag. 622. Egelbertus Trevirorum Archipræsul Henricum
Comitem Limburgensem bonorum Ecclesiasticorum invasorem
anathemate percussit : at Henricus contempto anathemate in-
ter cachinnos pronuntiavit : quàm parùm canis hic abstinere ab
hoc carnis frustillo, tam parùm me Deo privat Ecclesiæ anathe-
ma. Verùm dum mirantibus cunctis canis carnem fugit, ter-
ritus Comes à lite & bonorum invasione abstinuit. *Vide hoc Se-
culo parvata ab Archiepiscopis & Episcopis miracula plura in Serie triplici Archipræsulum,
& superius in Reflexione.*

SECULUM XII.

Pag. 493. & 6, tom. VIII. D. Norbertus ab ipsamet B. Virgine
specta-

spectabili veste Ordinis sui jam usitata donatus, & à D. Augustino Præsule Regulâ instructus, ac demum apparitione tertia Christi Servatoris nostri confirmatus, instituit Ordinem Præmonstratensem. Totius rei Seriem Hübnerus etiam multis expressit, & tandem clausit his versiculis.

Cruce locus præmonstratur,
 Ubi struas regiam,
 Sancta tibi Virgo Mater
 Vestem præbet niveam,
 Sanctus Augustinus Pater,
 Auro scribit Regulam.

Pag. 160. tom. VIII. D. Albertus M. Ratisbonæ Episcopus beneficio B.^{mæ} Virginis singulari sui temporis Doctor maximus est effectus. Quinquennio ante obitum omni subito destitutus est doctrina juxta prius jam auditum Magnæ Virginis Oraculum. *Hactenus Hübnerus pene ad verbum. Vide miracula Episcoporum Germanorum alia in Reflexione.*

En! non minùs Seculorum sex posteriorum, quàm sex priorum multos Archiepiscopos & Episcopos Germanos miraculis, aut certè testimoniis miraculo simillimis clarissimos! quibus testimoniis aut miraculis, ut dicta denuo repetam, illud accessit sanè miraculum prorsus mirandum, quòd post Phocæ Imperatoris sententiam (fac fingas ita evenisse) Seculis omnibus reliquis Patriarchæ, Archiepiscopi & Episcopi omnes Romano Pontifici expeditissimam exhibuerint obedientiam, Romam ipsi bis, ter, quaterve venerint, literas aut Legatos miserint, nunc ut in causis & casibus dubiis consilium seu sententiam audirent; nunc in angustias conjecti ut securum portum attingerent; nunc in Episcopos electi ut confirmationem impetrarent; nunc ut gratias & privilegia alia peterent &c, qualia verba creberrimè repetit Hübnerus in citt. suis tomulis. Igitur D. Petri & Successorum Pontificum Primatum ipsis etiam testibus Lutheranis Scriptoribus
 cœlum

cœlum luculentis confirmavit testimoniis; igitur Ecclesia Romana nondum aberravit à vero, nondum una eadèmq̃ sola Superis acceptissima Ecclesia in tenebras sub modium vel scamnum abiit, etiamnum Seculo VII. VIII. IX. X. XI. & XII. lucere visa est super candelabrum; tametsi enim enarrata hæcenus ex Hübnero etiam testimonia non reipsa patrata essent omnia, sed fortè *conficta eorundem multa*, uti loqui Lutheranis vel quibusvis aliis libet, nihilominus *penitus omnia* nemini prudentum possunt esse meritò suspecta: tametsi quoque memorata hæcenus signa *non omnia*, bene tamen *multa*, aut minimùm *nonnulla* in confirmationem Evangelicæ doctrinæ, seu Ecclesiæ etiamnum vivæ & veræ, vigentis & florentis sunt prodita; quod ostenderunt testes optimi miræ multorum conversiones, & id ipsum testatur frequentissimè Hübnerus. Cæterùm meminisse id hoc loco lubeat: quamvis nonnunquam Superi ostenderint signa in rerum eventibus, aut parùm, aut nihil ad Dogmata Fidei pertinentibus, rarò tamen, vel nunquam facilè contigisse, ut vel Apostolorum, vel Doctorum quispiam ullo inclaruerit miraculo, si Romanæ Fidei docuerit contraria Dogmata. Quæ omnia ut pateant ampliùs, sequatur

REFLEXIO XII.

ARGUMENTVM HISTORICVM VII. EX HÜBNERO, EST DOCTRINA à DOCTORIBUS ROMANIS SECULIS VI, VII, VIII, IX, X. &c
TRADITA.

Allatis jam Reflexionibus & Argumentis multis pro Primatu Romanæ Ecclesiæ accedit argumentum auctori suo rursùm penitus adversum: in tomulis enim suis VII. & VIII. item etiam in illis, quæ comprehendunt Seriem Imperatorum, Regum ac Ducum pluribus quàm 20. paginis testatur, Ediscopos nostros partim scientiis, partim virtutibus conspicuos *predicasse*

H h

me-